

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 568/2024
15.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мерсудин Алагић, адвокат из ..., против тужене Општине Прибој, чији је пуномоћник Општински правобранилац Јелена Пријовић из Прибоја, ради накнаде материјалне штете, решавајући сукоб надлежности Апелационог суда у Крагујевцу и Вишег суда у Ужицу, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање по жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Прибоју П 452/2023 од 18.04.2024. године, стварно је **НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Гж 1980/24 од 19.09.2024. године, уступио списе предмета Основног суда у Прибоју П 452/23 Вишем суду у Ужицу, као стварно и месно надлежном суду за одлучивање о жалби наведеној у изреци овог решења.

Актом Гж 129/24 од 13.12.2024. године, Виши суд у Ужицу се обрадио Врховном суду захтевом за решавање сукоба надлежности, у коме наводи разлоге због којих не прихвата своју стварну надлежност.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности Врховни суд је, на основу одредби чланова 25. став 2. тачка 3. и 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/2023), нашао да је за поступање надлежан Апелациони суд у Крагујевцу. По наведеним законским одредбама, апелациони суд је надлежан да одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд. Виши суд је у другом степену надлежан да одлучује о жалбама на пресуде основних судова у споровима мале вредности.

Из садржине достављених списа произилази да је побијаном пресудом првостепеног суда одлучено по преиначеној тужби поднеском од 28.03.2024. године, у парници за накнаду материјалне штете у којој је вредност предмета спора 427.296,00

динара. По одредби члана 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности јесу они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У конкретном случају тужбени захтев односи се на потраживање у новцу које је на дан преиначења тужбе представљало динарску противвредност 3.646 евра, првостепени суд је поступак спровео по општим правилима парничног поступка и у поуци о правном леку навео да се против пресуде може изјавити жалба Апелационом суду у Крагујевцу.

Из изнетих разлога, како пресуда није донета у спору мале вредности, одлучено је у изреци на основу члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић